

حافظ
آلا یا آینه‌الاسافی آذر کاسا و ناولها
که عشق آسان نمود اول ولی افتاد مشکل‌ها

صفحه از: علیرضا بهرامی

صفحه آخر

سیاسی و دیپلماتیک:
■ مدیر: حسین ارژلو
■ مدیر مسئول: محسن مهدیان
■ مدیر: دانیال معمار
شورنگار:
■ مدیر: پروانه بهرام پترزاد
■ مدیر: مریم باقرپور
اقتصاد:
■ مدیر: حسین لطفی
■ مدیر: مریم موسی پور
تماشگر:
■ مدیر: امیر محمد یعقوب پور
■ مدیر: لیلی خرسند
گزارش:
■ مدیر: قهیمه طباطبایی

سرزمین من:
■ مدیر: سید زهرا عباسی
■ مدیر: زهرا رفیعی
تدرستی:
■ مدیر: جواد نصرمتی
■ مدیر: مریم سرخوش
سرخ:
■ مدیر: جواد عزیزی
■ مدیر: محمد جعفری
داستانها:
■ مدیر: ساسان شادمان
■ مدیر: زهرا حاجی

جامعه:
■ مدیر: سعید میر
■ مدیر: فاطمه عسکری نیا
۳۴ (سینما و تلویزیون):
■ مدیر: سعید مروتی
■ مدیر: علیرضا محمودی
صفحه آخر:
■ مدیر: عباسی محمدی
سرگرمی:
■ مدیر: فرام شیرزادی
طرح و گرافیک:
■ مدیر: محمدعلی خلیلی

سرمدیر آنلاین:
■ اسماعیل سلطنت پور
معاونان آنلاین:
■ مجتبی صادقی،
■ کامران یارنجی، حامد فوقانی
مدیر فضای مجازی:
■ زهرا سادات بهشتی
مدیر پیش‌زند:
■ امیرحسین محمد دوست
مدیر تولید تلویزیون:
■ الهه سادات بهشتی

واکنش

عیارسنجی خورشید کارشب پره شد

بحث درباره شاهنامه و فردوسی دوباره داغ شده است؛ البته با کمال تأسف، به دلیل توهینی که توسط یکی از طنزپردازان فضای مجازی به این قله رفیع ادب و فرهنگ ایرانی انجام شده است. تعدادی از فعالان فرهنگی و اجتماعی به این اتفاق تلخ صورت گرفته، واکنش نشان دادند. با هم برخی از واکنش‌ها را مرور می‌کنیم.

■ ■ ■

محمدرضا شفیعی کدکنی، شاعر و پژوهشگر ادبی
«زمانه بس که پلید و پلشت مسخره شد/ عیارسنجی خورشید کار شب پره شد».

احسان رضایی، نویسنده

این خانم ۸سال پیش در برنامه تلویزیونی «خندوانه» داستان رستم و سپهراب را دستمایه شوخی قرار داد و تحسین شد. اخیرا هم او ویدیوئی به عنوان شاهنامه‌خوانی ارائه داده است که با واکنش شدید مواجه شده. مقام «شاهنامه» و عالیجناب فردوسی هیچ تفاوتی نکرده است؛ همان جایی هستند که باید. «قیمت سنگ نیفزاید و زر کم نشود». این ما هستیم که جایگاه خودمان را در نسبت با آنچه نسل‌های متعادی ایرانیان در طول قرن‌ها عزیز و محترم داشته‌اند، تعریف می‌کنیم.

علیرضا قیامتی، استاد زبان و ادبیات فارسی

گمان می‌کنم اینگونه سخنان نه از سر ناآگاهی، بلکه به‌طور آگاهانه با نیت تخریب هویت ملی ایرانیان بیان شده است. اگر فردوسی و شاهنامه نبود، زبان فارسی امروز به حیات خود ادامه نمی‌داد و هویت ایرانیان نیز پابرجا نمی‌ماند. توهین به فردوسی تنها اهانت به یک شاعر یا نویسنده نیست، بلکه توهین به شناسنامه ایرانیان، به تاریخ، اسطوره‌ها، اندیشه‌ها و باورهای ماست.

المرضا شریفی مقدم، مجری

شاهنامه اثر جوادان فردوسی بزرگ، نماد هویت ملی و فرهنگی ایران است. هرگونه اهانت به فردوسی و شاهنامه، ناشی از کم‌فهمی و درک ناقص از ارزش‌های زبان فارسی است. نباید در حفظ و پاسداشت زبان و ادبیات فارسی کوتاهی شود و لازم است با قاطعیت جلوی اینگونه اهانت‌ها گرفته تا از تکرار آن جلوگیری شود.

محمد کلهر، فعال فرهنگی و هنری

به اعتقاد رضا داوری اردکانی، شاهنامه فردوسی در صدر ۱۰ کتابی است که هر ایرانی باید پیش از مرگ بخواند. لودگی آن خانم با شاهنامه فردوسی، دست‌وپازدن برای دیده‌شدن بیشتر است. ابزارش نشویم!

دکتر روح‌الله صدیق، روانپزشک

هر کدام از ۴قله ادب فارسی، نماینده یکی از احساسات سرشتی است:

- سعدی سمبل غریزه نوجویی
- مولوی سمبل غریزه تعلق طلبی
- حافظ سمبل غریزه بقا
- فردوسی سمبل غریزه معناجویی

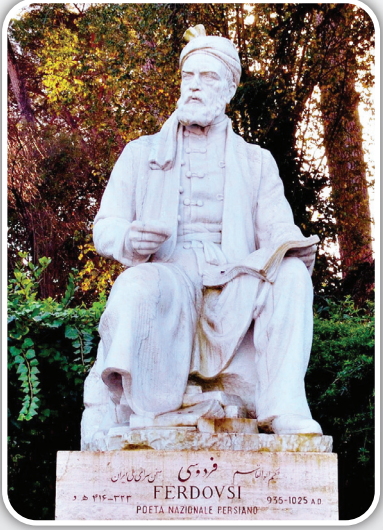
بسته به سرشت غالب خود یا همسر یا فرزندان، یکی از آنها برایتان تریبی است؛ گران‌ترین تریبی رایگان.

احسان محمدی، فعال فرهنگی و رسانه‌ای

سعدی ۸قرن قبل احتمالا با یک چنین آدمی روبه‌رو شده که فرموده: سنگ بد گوهر اگر کاسه زرین شکند/ قیمت سنگ نیفزاید و زر کم نشود. اعتبار فردوسی حتی با نقدهای بی‌رحمانه شاعر بزرگی مثل شاملو مخدوش نشد، دیگر حساب کاسیان لایک و شیفتگان فالوئر مشخص است!

شرمین نادری، نویسنده

«کسی کو خرد را ندارد ز پیش/ دلش گردد از کرده‌ی خویش ریش»، فردوسی همین هزاروصد سال پیش.

تندیس فردوسی در شهر رم

زیبایی در سادگی

نگاهی به تعدادی از فراموش‌نشدنی‌ترین مساجد ایران و جهان

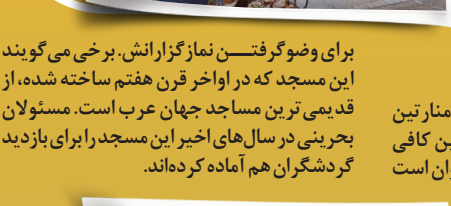
سید سروش طباطبایی پور | روزنامه‌نگار | زندگی‌های امروزی شلوغ و تردمیلی شده است؛ مدام باید بدوی و مدام خسته شوی و مدام حس کنی که شیرازه روانی و روحی‌ات دارد از هم می‌پاشد. انسان امروزی چنین است؛ مدام می‌دود تا زندگی را بسازد و وقتی زندگی را ساخت، آنگاه غصه‌اش می‌گیرد که خب، این همه برای چه بود؟ و همین «برای چه»‌ها یکی از دلایلی است که به سمت بهسادگی خدایشان را می‌خوانند و عبادت می‌کنند. البته گفتنی است که از این بین، مساجد قبا و کوفه که در ابتدای امر معماری ساده‌ای داشته‌اند، در دهه‌های اخیر از شکل قدیمی خود خارج شده و معماری و وسعت خاصی پیدا کرده‌اند.

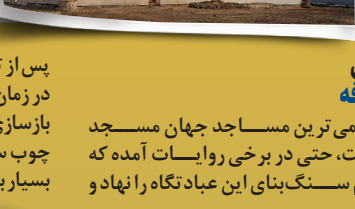
یزد-ایران
مسجد فاطمه زهرا
برخی از اهالی اردکان مهم‌ترین ویژگی این مسجد ساده را از تباط تنگاتنگش با مردم می‌دانند. این مسجد که قدمتش به دوره صفوی می‌رسد، با عرض

و یکی از مساجد فعال و ساده اروپا را تأسیس کرد؛ به همین دلیل این مسجد پررفت‌وآمد گنبد و مناره‌ای ندارد و تنها نشانه‌اش تابلوی «مسجدالسلام» و فعالیت زیاد مسلمانان در آن است.

الخیمیس بحرین
مسجد خمیس
به‌خاطر مناره‌های دوقلوش به آن مسجد منار تین هم می‌گویند. از سادگی این مسجد همین کافی است که بگویم از میانش چشمه‌ای هم روان است

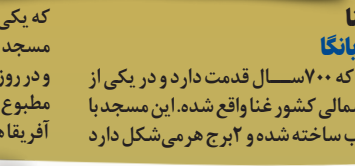
و یکی از مساجد فعال و ساده اروپا را تأسیس کرد؛ به همین دلیل این مسجد پررفت‌وآمد گنبد و مناره‌ای ندارد و تنها نشانه‌اش تابلوی «مسجدالسلام» و فعالیت زیاد مسلمانان در آن است.

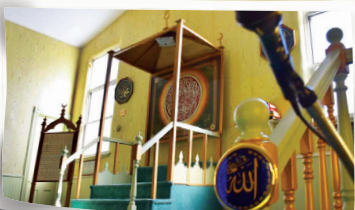
پس از توفان، حضرت نوح آن را بازسازی کرد و در زمان پیامبر به دستور سلمان فارسی دوباره بازسازی شد. در ساخت این مسجد از سنگ و گچ و چوب ساج استفاده شده و البته در عین سادگی، بسیار باشکوه است.

مدینه عربستان
مسجد قبا
عربستان به‌خاطر تولد و زندگی پیامبر اسلام، باشکوه‌ترین مساجد را دارد و در این میان نمی‌توان از سادگی و عظمت مسجد قبا گذشت؛ مسجدی که

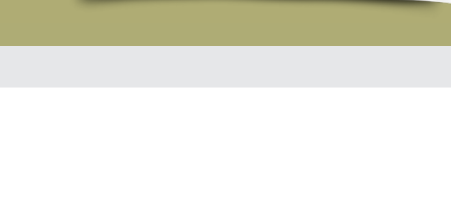

که یکی به‌عنوان محراب به سمت مکه است. این مسجد به سبک معماری ساحلی سودان ساخته شده و در روزهای بسیار گرم، دمای هوا را برای نمازگزاران مطبوع نگاه می‌دارد. این مسجد، به‌عنوان مکه غرب آفریقا هم شناخته می‌شود.

آیووا-آمریکا
مسجد مادر
مسجد مادر یکی از قدیمی‌ترین مساجد در آمریکای شمالی است که در سال ۱۹۳۴ توسط مهاجران سوری و لبنانی تأسیس شد.

حیدرآباد هند
مسجد میر محمودشاه
مسجدی که در دل سنگ و تنها با یک قوس و ۲مناره بنا شده و آن قدر ساده و کوچک است که به‌طور هم‌زمان تنها ۵نمازگزار

عطر گس و دلنشین جای ایرانی، خاطره‌ای مشترک در حافظه جمعی ماست؛ طعمی که با زندگی روزمره، از میخانه‌های خانوادگی تا گفت‌وگوهای عصرانه گره خورده است، اما به‌نظر می‌رسد این میراث خوش‌طعم، دیگر فقط به مرزهای ایران محدود نیست و سفری جهانی را آغاز کرده است. خبر اخیری که در فضای مجازی نیز پربازدید شده، نشان می‌دهد «طلای سیاه» باغ‌های سرسبز شمال ایران، آرام‌آرام جای خود را در بازارهای بین‌المللی و به‌ویژه در میان ذائقه‌های اروپایی باز می‌کند و کام جهانیان را با اصالت خود شیرین می‌سازد. براساس این خبر، در حال حاضر ۲۷کشور جهان به جرگه مشتریان ثابت جای ایرانی پیوسته‌اند. در این فهرست نام کشورهایی همچون ترکیه، روسیه، امارات‌متحده عربی و همسایگانی چون آذربایجان و ارمنستان در کنار نام برخی کشورهای اروپایی به چشم می‌خورد. این اتفاق، نشان‌دهنده یک موفقیت قابل توجه در حوزه دیپلماسی غذایی و صادرات غیرنفتی است؛ موفقیتی که ثابت می‌کند کیفیت و طعم منحصر‌به‌فرد جای ایرانی، قدرتی برای رقابت در عرصه جهانی دارد.

جای ایرانی که عمدتاً در شرایط آب‌وهوایی پاک و بدون استفاده از سموم و آفت‌کش‌های رایج در برخی دیگر از کشورها، تولید می‌شود، از سلامت و اصالت بالایی برخوردار است. همین ویژگی، یعنی رنگ طبیعی، طعم خالص و عاری بودن از افزودنی‌های شیمیایی به برگ برنده آن در بازارهای جهانی به‌خصوص در اروپایی که مصرف‌کنندگان به سلامت محصول اهمیت ویژه‌ای می‌دهند، تبدیل شده است.

این درحالی است که تولید داخلی توانسته بخش عمده‌ای از نیاز کشور را که سالانه حدود ۲۰ تا ۲۵هزار تن برآورد می‌شود، تأمین کند. حال با گشوده‌شدن دروازه‌های صادراتی جدید، امید می‌رود که باغداران و تولیدکنندگان ایرانی با حمایت بیشتر، بتوانند این عطر و طعم اصیل را به سفیر فرهنگی قدرتمندی برای ایران در سراسر جهان تبدیل کنند.

دور دنیا

سلاحی که تاریخ را تغییر داد

این تیانچه کوچک و به‌ظاهر معمولی، یکی از مرگبارترین سلاح‌های تاریخ بشر است؛ نه به‌خاطر قدرت تخریبش، بلکه به‌خاطر لحظه‌ای که ماشه‌اش چکانده شد. این تفنگ کمری مدل FN 191۱، همان سلاحی است که در ۲۸ژوئن ۱۹۱۴در دستان گاوریلو پرینسپ، ملی‌گرای صرب قرار داشت و با آن فرانترس فریدناند، ولیعهد امپراتوری اتریش-مجارستان را در سارایوو ترور کرد.

این شلیک، جرقه‌ای بود که انبار باروت سیاسی اروپا را منفجر کرد و به آغاز جنگ جهانی اول انجامید؛ فاجعه‌ای که ۴سال طول کشید و بیش از ۲۰میلیون قربانی نظامی و غیرنظامی بر جای گذاشت. این سلاح، به‌عنوان شاهدهی خاموش بر یک تصمیم فریدی با پیامدهای جهانی ویرانگر، اکنون در موزه تاریخ نظامی وین در اتریش نگهداری می‌شود. این شی فلزی، یادآوری تلخی از این حقیقت است که چگونه یک گلوله می‌تواند مسیر تاریخ را برای همیشه تغییر دهد و پژواکی به وسعت یک جنگ جهانی داشته باشد. این تفنگ، نماد یک لحظه سرنوشت‌ساز است که جهان پس از آن، دیگر هرگز مانند گذشته نشد.